

[Dohrmann]

som sådan. Det er selvfølgelig en af de ting, vi må forsøge at få helt afklaret i udvalget, for jeg føler mig som sagt ikke overbevist om, at det er tilfældet.

Men som sagt er det godt, at dette liberaliseringsforslag er kommet på bordet. Det bringer ligesom det hele lidt i trit med den faktiske udvikling, der er sket. Det skal da også siges, at det er glædeligt, at man, efter at de såkaldt »illegale« telefoner er kommet til landet, lige pludselig fra dansk side har fundet ud af, at man også kan producere nogle billige apparater. Det var noget, man havde svært ved at finde ud af før. Men det er da også vældig positivt.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har al anledning til at sige tak til ordførerne for den overmåde positive modtagelse af dette lovforslag og tilsagnet om en god og ligeledes positiv udvalgsbehandling.

Selv hos hr. Ole Henriksen mente jeg at spore en temmelig vidtgående velvilje, og tak for det. Det vil ikke undre tinget, at jeg føler trang til at rette en særlig tak til ikke-socialistiske partiers ordførere for, at de ikke øvede nogen, ikke i hvert fald nogen særlig stærk kritik af, at dette lovforslag vel efter deres smag ikke er vidtgående nok. Det er da klart, det er tanker, jeg også har måttet gøre mig, men der har her været tale om en afvejning. Jeg skal komme tilbage til karakteren af dem.

Hr. Sønderby sagde, at man da gerne måtte være gået videre. Fru Dagmar Mørk Jensen sagde, at hun håbede ikke, regnede ikke med, der skulle gå 2-3 år indtil næste skridt. Jeg skylder altså tak for, at det er blevet forstået også i disse partier, at dette er et rigtig skridt i en rigtig retning på en vej, som der så skal gås videre ad.

Hvis jeg i øvrigt må tage ordførerne lidt i omvendt rækkefølge, så vil jeg sige til hr. Dohrmann, at han tager fejl, når han siger, at hvis ikke disse såkaldte eller korrekt kaldte »illegale« telefoner var dukket op, så var der ikke sket noget. Der er ingen bebrejdelse i, at hr. Dohrmann ikke kan huske det og måske ikke engang kan vide det, men det er i denne måned nøjagtig 2 år siden, at jeg for første gang gav et varsel, specielt altså til telefonfabrikkerne og de dér beskæftigede og

til telefonselskaberne, om, at den eksisterende tilstand i længden måtte være uholdbar. Alt, hvad man i øvrigt kan putte ind i et stik i dette land, kan man købe frit verden over. Om det er barbermaskiner eller skrivemaskiner, om det er TV-apparater, køleskabe eller vaskemaskiner eller curlere eller hvad som helst, kan man importere fra alle verdenshjørner. Men netop for telefoner gjaldt der altså denne begrænsning. Den er ikke lovfæstet, men er et led i telefonselskabernes abonnementsbetingelser, som vi alle, da vi oprettede vor telefon oprindeligt, har skrevet under på at ville overholde, og telefonselskaberne har forbeholdt sig – det kan man læse om på de første blade i telefonbogen – en ret til at lukke en telefon, hvis der alligevel tilsluttes materiel, der ikke er leveret af det pågældende selskab.

Når dette ikke har fundet sted, enten slet ikke eller ikke i nogen nævneværdig udstrækning, så er det selvfølgelig, fordi telefonselskaberne da ikke skal have til formål at gå rundt og lukke telefoner. Det ville jo være ikke bare en undergravning af deres egen økonomi, men også en uret imod de telefonabonnenter, som overholder reglerne, for hvis man tænkte sig 100.000 telefoner lukket, så var det altså ikke bare de 100.000 steder, der så ikke havde mulighed for at ringe op, men så kunne vi andre jo heller ikke ringe til de steder, og så blev vor telefon altså også mindre værd for os. Derfor har denne restriktionsmulighed fra telefonselskabernes side ikke haft nogen særlig betydning.

Men det var altså faktisk fra regeringen – i dette tilfælde, som det er min pligt, fra undertegnede – at varslet kom, et halvt års tid før disse annoncer dukkede op. Jeg tror, det var hr. Ole Henriksen, der nævnede disse annoncer, som er noget af det mest – ja, jeg ved ikke, om man kan sige uetiske, for vi skal jo ikke være etiske eller moralske dommere over for hinanden, men lækre var de i hvert fald ikke. Helsidesannoncer dag efter dag, uge efter uge, med masser af tilbud, hvor der så med bitte småt i det ene hjørne stod: disse apparater er i øvrigt ikke tilladt tilsluttet til det danske telefonnet. Det var noget af en skamplet på vort handelsliv, og jeg er glad for, at dette altså med denne lovgivning, der har god udsigt til at blive vedtaget, vil blive stoppet.